

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. C. M. JELGERSMA, H. L. DINGER, A. G. MARIS, E. KANN,
B. C. VAN BALEN WALTER, MEJ. J. BECKERING VINCKERS, G. E. GERST.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

22e JAARGANG.
No. 3.

DONDERDAG
16 OCTOBER 1919.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS VAN 1 OCTOBER TOT 31 DECEMBER 1919 / 1.50. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Redactioneel.

Prijswedstrijd voor Eerste-Jaars.

Delftsch Studentencorps.

Almanak 1920.

Delftsche Studentenbond.

„Achilles.”

D. V. S. V.

Beste S. W.

Beste D. V. S. V. Almanak.

Vereenigingsleven.

Lezing door Felix Timmermans, voor de Stud. Afd. van het A. N. V., door L.

D. S. G. Z. Aankondiging bijeenkomst.

Delftsche Studenten-Club der Ver. „de Nederl. Padvinders”.

De A. S. S., door C. Tuckermann.

Praktisch Idealisten Associatie.

Ingezonden.

Herinneringen aan een filmavond.

Aan de Redactie van het S. W. door E. Schölvinck.

Krantenmoraal, door E.

Biadvuiling.

Technische Hoogeschool.

Vervolgijs Nieuw-Ingeschrevenen.

Mededeelingen.

Uitslag propaedeutische examens na de Zomervacantie 1919.

Correspondentie.

REDACTIONEEL.

Prijswedstrijd voor Eerste Jaars.

Waar blijven de talloze inzendingen? Is de fut er al uit? Er komen nog veel te weinig binnen. Spant uw geest in (niet uwe geestigheid, want dan is het resultaat een akelig gewrongen stuk). Onlangs kwam een zeer geestig stuk in. Akelig geestig. „Een spoorstudent.” Na op geestige manier het woord „spoor” uitgebuit te hebben in ontspreken, spoorloos, sporen verdienen en talloos meer schetste inzender ons op vlotte, geestige wijze hoe aardig, leuk en los de (Rotterdamsche) spoorstudent zich in zijn coupé beweegt. Hoe allergeestigst neemt hij er oude heertjes, boertjes enz. tusschen. Het is werkelijk zonde van alle „bel esprit” die op de lijn Delft—Rotterdam vice-versa verloren gaat. Een echte vrolijke losbollige student is deze inzender en van alle markten thuis. Hij noemt het woord groentijd zelfs, maar gaat er verder niet op in. Een dronkemansverhaaltje is ook geheel op zijn plaats. Met waar welgevallen stipt hij aan, hoe een boerin vindt, dat de studenten zulke gruwelijke boeken lezen. Hieraan wordt weer een ondeugend geestig verhaaltje vastgeknoopt, zoo'n echt, aardig viezig mopje, dat in het kader past van commis-voyageurs en dergelijke treingenoeten. Enfin, over het stuk verder basta. Wat het ergste stootelijk is aan deze copie is het verregaand gebrek aan welvoegelijkheid, aan goeden smaak van den inzender. Na het lezen van zijn gewrocht waren wij een oogenblik terneergeslagen. Dat is nu een student, een „collega.” De Rotterdamsche spoorstudent staat niet al te best aangeschreven, maar volgens dit specimen zijn er maar heel enkelen. Wij zullen U, lezers, niet kwetsen door dit stuk te plaatsen. Wij hopen, dat het eerste jaar niet zijn onmacht zal bewijzen van een gewoon, pretentieloos stukje te schrijven.

RED.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

ALMANAK D. S. C.

OVER HAAST U NIET.

De inzendingen moeten vóór 26 October binnen zijn,
dat is over

10 dagen.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

„Achilles”.

Verleden Maandagavond hield Achilles een zeer geanimeerde wedstrijd onder de leden. Op 't programma stonden: schermen, touwtrekken, hoogspringen en hindernisloop.

Een paar heeren hadden de moed zich als secondanten bij 't eerste nummer beschikbaar te stellen. Hen komt een woord van dank en bewondering toe, want heusch het was geen gemakkelijke, maar wel uiterst gevaarlijke taak, die zij op zich hadden genomen. Menig aanslag is er op hun leven gepleegd, gelukkig zonder doodelijke afloop. Prijswinnaars in dit nummer werden de heeren van Balen Walter en Telders.

Het touwtrekken was gauw beslist, hoewel de eindstrijd een zware was. De 1^e prijs werd in de wacht getrokken door de heeren Roorda en v. Balen Walter, terwijl de heeren De Kanter en Roelofs op de 2^e beslag legden.

Het volgend nummer was hoogspringen. Hierin toonde de heer De Vries zich een meester, bijna geëvenaard door de heer Elema.

Als slot werd een hindernisloop gehouden, waarbij $\frac{1}{5}$ seconden over 't lot der deelnemers beslisten. Als winnaars wezen de uurwerken aan de heeren Kiers, v. Balen Walter, de Vries en Bogtstra.

Na afloop deelde de voorzitter de prijzen uit.

De leden van het bondsstrijkje droegen veel bij tot de gezelligheid van dezen avond. Aan hen een woord van dank.

Voor „Achilles” was deze avond een waar succes. 10 eerste-jaars gaven zich als lid op. Wie volgt?

D. V. S. V.

Beste S. W.

Hoe staat je het leven tegenwoordig? Ik hoorde laatst dat jij ook zoo'n last hebt van de dure tijden. 't Is toch een ellende! Ik zal je eens vertellen, hoe het mij gaat. Nu, je weet wel, hoe ik er verleden jaar uitzag, hé? Dun, mager, en m'n jasje, daar zal ik maar niet eens over spreken! Och, wat heb ik 't daarin koud gehad! Maar dat is nog niets! Als 't zóó doorgaat, komt er dit jaar heelemaal niets van me terecht. Meer geld om een beter jasje te koop en heb ik niet, dus zal ik wel weer kou moeten lijden, maar 't ergste is daarbij het tekort aan voedsel! Een fatsoenlijke almanak kan toch niet leven alléén van een kalender, een paar speeches en een ledenlijst? Wat jij? En de dames zijn niet actief, o jé nee, die denken maar: „o, die almanak krijgt wel genoeg” of „de anderen zullen wel voor hem zorgen, daar heb ik geen tijd voor” of „ach zoo'n versje van mij kan die arme stakkert niet verteren, dat ligt hem te zwaar op den maag” en dergelijke motieven meer! Is 't geen schande? En Voorstraat 97 is toch heusch zoo ver niet! En tot 8 November hebben ze toch tijd genoeg om wat goeds te maken! Die arme mej. Veltman holt elken dag vol hoop naar haar brievenbus, maar steeds moet ze met lege handen terug keeren.

Zeg, S. W., tob jij daar ook zoo mee? Krijg jij ook even weinig te eten? En zou neef Corps-almanak er ook zoo droevig aan toe zijn? Vroeger zeiden ze altijd: „Dames zijn veel ijveriger dan heeren, en ze hebben ook veel meer hart voor je”. Maar ik merk er niet veel van!

Zou er niet een middel zijn? Zou ik die dames niet eens een „Liebestrank” kunnen ingeven of zou ik ze kunnen dichtaderlaten? Maar ik weet geen recept, en ik durf ook zoo'n operatie niet ineens aan: ze konden eens doodbloeden!

Als je wat weet, help me dan! Anders vrees ik te moeten verhongeren, want ik kan toch niet leven alleen van produkten van de redactie (als ik daar teminste wat van krijg!)

Hartelijk gegroet door

je bedroefde D. V. S. V. Almanak.

Beste D. V. S. V. Almanak

Niet zoo bedroefd zijn, hoor! Je weet, als de nood het hoogst is, is de redding nabij. En 't is ook nog lang geen 8 November. Je zegt me daar, dat dames ijveriger zijn dan heeren, maar daar sla je de plank heelemaal mis. Wel als 't op punt van college en lab. of teekenzaal aankomt, daar kent hun ijver geen grenzen. Je hebt immers in 't novitiat vanaf je boekenrekje nog eenige malen kunnen hooren dat ieder verplicht is in vijf jaar af te studeeren en hoor je 's middags om een uur of vijf nog met iedereen over college en lab. te praten. Maar verder is er met die ijver niet veel te beginnen. En of ze hart hebben? Toch wil ik je niet te veel ontmoedigen. Je kunt nooit weten of er niet plotseling eenige actieve menschen opduiken, die je wat te eten geven. Een middel ervoor vraag je? Een „Liebestrank” zou ik niet aanraden. Menschen die daarvan gedronken hebben, zijn den eersten tijd niet te gebruiken, later weer wel, dus voor de Liebestrank is 't nu te laat. Op iets beters zal ik me nog eens bezinnen.

En wat je dunne kleedje betreft. Als je ondervoed bent, heb je 't gauw koud, dus 't is wel extra erg voor je.

Ik bedenken me daar in eens, kun je bij je neef geen eten leenen. Als voor jou dan de vette jaren aanbreken, kan hij eens bij jou aankloppen. Waarvoor ben je anders familie? En je weet, variatie doet leven, hij houdt er een beetje ander genre op na. Verder heb je nog een jonger neefje, in een minder stralend rood jasje, soms een beetje achterlijk. Heeft die niets voor je? Hij heeft zoo lang gespaard. Probeer het eens, je moet heusch nooit den moed opgeven. En verhongeren gaat zoo gauw niet, in 't ergste geval komt er nog distributie. Wordt het heel erg, dan klop je maar eens bij mij aan, ik heb misschien clandestien nog wel 't een of ander voor je, maar dat blijft onder ons. Ik hoor dan nog wel eens van je, tot ziens, je je toegenege

S. W.

VEREENIGINGSLEVEN.

Lezing door Felix Timmermans
voor de Studenten-afdeeling Delft van het
Algemeen Nederlandsch Verbond.

Vrijdag, 10 October trad de heer Felix Timmermans op voor de Delftsche Studentenafdeeling van het A. N. V. Er was een enorme belangstelling, de zaal in de bibliotheek was van voren tot achteren dicht bezet en men had een hooggespannen verwachting. Het was ook niet de eerste keer dat de heer Timmermans hier in Delft voor Studenten kwam spreken; de lezing van hem over zijn boek „Pallietier” had hier bijzonder voldaan.

Deze keer had Felix Timmermans het over zijn tendenzwerk „Boudewijn”. Dit werk is een dieren epos waarin de ezel Boudewijn de hoofdrol speelt. Het sluit ongeveer aan bij het bekende verhaal van Reinaart de Vos, speelt ook in Vlaanderen terwijl de erin voorkomende personen (dieren) dezelfde namen dragen en vrijwel de zelfde eigenschappen hebben. Hier echter is zooals gezegd werd de ezel de hoofdpersoon. Deze ezel is slaaf van een hond die de leenheer is van den Leeuw Lion, den koning. De ezel zou als iedere slaaf graag vrij willen zijn, doch hij is niet brutaal genoeg om zelf die vrijheid te nemen.

Felix Timmermans vertelde bij zijn inleiding dat hij een groot medelijden had met ezels, zoowel met ezels op vier als op twee pooten. Hij zag in den ezel den goeden sul die niet meer bewust is van zijn eigen recht op een behoorlijk bestaan; hij zou tot iederen ezel willen zeggen: „Beste ezel, sukkelaar, werp toch uwen last in het slijk!” Er zijn veel zulke ezels, ook het Vlaamsche volk is er een. Het laat zich door een hondje in het gezicht slaan zonder iets tegen te doen, het voelt zijn eigen schoonheid niet meer. Toch is het vlaamsche volk niet altijd een ezel geweest, men denke slechts aan den Guldensporenslag, doch het is door stelselmatige onderdrukking verereld, het heeft zijn ziel verloren, het is mat geworden. Het vlaamsche volk is een ezel omdat het onderdrukt wil blijven. De Flaminganten, de menschen wien de schillen van de oogen gevallen zijn, trachten nu den ezel te bewegen om zijn last in het slijk te werpen.

Met den ezel in zijn boek bedoelt Timmermans speciaal den Vlaamsche ezel; er zijn echter nog wel meer volken die door den ezel Boudewijn kunnen worden voorgesteld. Voor dat men het Vlaamsche volk kan bewegen tot een afschudden van het juk van dwinglandij moet het eerst bewust worden van het groote onrecht dat het treft. Waar dit onrecht te groot werd b.v. in de Yzerloopgraven tegenover de Vlaamsche Soldaten en tijdens het tegenwoordige Franskiljonsche schrikbewind werden ook den eenvoudigsten vlamingen de oogen geopend zoodat de ezel binnenkort wel eens een leeuw kan worden.

Na deze inleiding ging de heer Timmermans gedeelten uit zijn boek voorlezen. Het begint met een kermis, Felix Timmermans zei dat in Vlaanderen alles met een kermis begint en met een kermis eindigt, terwijl het er daar tusschen in ook nog kermis is. Hieruit blijkt wel hoe het Vlaamsche volk ontaard is, het is lusteloos geworden, het zoekt naar goedkope afleiding.

Onder het lezen in „Boudewijn” maakte de heer Timmermans voortdurend zeer geestige opmerkingen. Waar deze verband hielden met België, Franskiljons en de Vlaamsche strijd paktten deze zeer. Het slot van de geschiedenis is dat Boudewijn de heele kliek, Lion den koning, Courtois den hond en de anderen voor den gek houdt, zichzelf vrij maakt en Courtois in de ergste mate onteert.

Bij het sluiten van de vergadering sprak de voorzitter van de Studentenafdeeling van het A. N. V. de hoop uit dat ook de belgische hond evenals in „Boudewijn” Courtois zijn loon mocht krijgen en Vlaanderen vrij zou worden. Een geweldig applaus bewees dat ook de vergadering dit graag zou zien.

Door deze lezing werd groote propagande gemaakt voor de Vlaamsche (een Groot-Nederlandsche) zaak.

Het was een mooie avond.

L.

D. S. G. Z.

De oefeningsbijeenkomst van het „Delftsch Studenten Gemengd Zangkoor” zal plaats hebben op **Donderdag 23 October** a.s. 's avonds 8 uur, in **Zaal 3** van „Ons Huis,” Oude Delft.

Dames en Heeren Studenten aan de Technische Hoogeschool!

Helpt ons deze vereeniging, die in het laatst van de vorige cursus werd opgericht, tot bloei brengen. Het ledenaantal is reeds groot genoeg om een koor te beginnen, doch: Hoe meer zielen, hoe meer vreugd! Velen van U, die vroeger meermalen gezongen hebben, zullen kunnen meewerken om de vereeniging daadwerkelijk te steunen en groot te maken! Kun je nog zingen, zing dan mee, slechts „Böse Menschen haben keine Lieder!”

De repetities hebben plaats Donderdagsavonds van 8—10 uur. Belangstellenden worden uitgenoodigd om bij onze eerste oefeningsbijeenkomst in dit studiejaar tegenwoordig te zijn, alwaar men zich kan opgeven als lid der Vereeniging of bij

den Secretaris,

Tj. REITSEMA,
Nieuwstraat 7, Delft.

Delftsche Studenten-Club der Vereeniging „de Nederlandsche Padvindders”.

OPROEP voor de Vergadering op **Dinsdag 21 October 1919**, 8 uur n. m., in het Clublokaal der afd. Delft, v. d. N. P. V. Gebouw: Voorm. Indische Instelling, Oude Delft 64.

Deze oproep is niet alleen voor hen, die aangesloten zijn, of waren bij een padvinderstroep, doch voor diegenen, die belangstellen in het streven van jeugd-organisaties. Want deze vergadering is de eerste vergadering van bovengenoemde club, waar ook, en wel speciaal belangstellenden in onze beweging en in jeugdorganisaties in het algemeen toegang hebben.

De padvinderij is immers een jeugd-organisatie. Het is een beweging voor jongens, geleid door ouderen, die zelfopvoedend wil werken. Ze wil de jongens maken tot flinke menschen, menschen die weten van aanpakken, die in de wereld werkers zijn voor „het goede” en geen toekijkers. Om dat doel te bereiken, trekken de jongens de natuur in, doen ze aan sport, aan kampeeren, aan lichaamsbeweging in het algemeen. De jongens wordt geleerd zich te behelpen, voor zich zelf te zorgen, zelf iets te doen. Het is een beweging voor de jongens, door de jongens. Doch om de jongens te leiden, om ze te wijzen, welken weg ze moeten gaan, zijn jonge mannen noodig, jonge menschen, die met jongens kunnen omgaan, met hen jong kunnen zijn en een voorbeeld voor hen kunnen zijn.

En juist aan die leiders is groot gebrek. Dat de taak van leider een moeilijke en veel omvattende is, spreekt van zelf en omdat er zoo'n tekort aan goede leiders is, wordt die taak dubbel zwaar.

Door velen zal geantwoord worden: ik heb geen tijd. Doch dit is geen afdoende antwoord. Door een groot deel van de studeerenden wordt geleefd als parasieten op geestelijk gebied. Zij ontwikkelen zich zelf, nemen daarmee al hun tijd in beslag, en deelen niet mede aan anderen, aan minder bevoorrechten, van wat zij zich zelf verwerven. Dit is een fout, die nadeelige gevolgen kan hebben, niet alleen voor het individu, doch ook voor de maatschappij. En om aan die fout te ontkomen, moet men zich geven aan zijn mede-menschen en de padvinddersbeweging biedt daartoe een gelegenheid en tevens de zekerheid, dat de kracht die besteed wordt niet te vergeefs is gebruikt. Want de taak van den leider mag zwaar zijn, ze is ook dankbaar, en de jongens geven door hun jeugdige enthousiasme den leider de steun en de kracht om door te gaan.

De padvinddersbeweging kan zijn een hulp voor de volksopvoeding en daarom ook roepen we allen, die voelen voor de nooden die er op dat gebied heerschen, op ter vergadering. Want als we meer steun krijgen, kan de beweging meer jongens omvatten, meer dan ze nu doen kan.

De Delftsche Studentenclub tracht een band te vormen tusschen alle studeerenden aan de T. H., die of daadwerkelijk of indirect

de padvinderebeweging steunen. Ze wil door lezingen en besprekingen de leiders steunen in hun taak en ook wil ze voorbereiden tot de taak van leider.

Laat een ieder, die over eenigen vrijen tijd te beschikken heeft op de vergadering aanwezig zijn. Ik hoop dat hij daar zal vinden iets van de geest, die de padvinderij doorstraalt, een geest die niet te definiëren is, doch die aangeduid wordt met het Engelsche „spirit of scouting”.

Namens het bestuur:

J. F. GRAADT VAN ROGGEN Jr.,
Voorzitter.

De A. S. S.

Vóór de Zomervacantie is, op initiatief van kapitein Scharroo, opgericht de Algemeene Studenten Sportvereniging. Bij de oprichting waren ook het D. S. C. en D. S. B. vertegenwoordigd. Is er sindsdien nog een afdeling Delft opgericht? Zoo niet, bestaan er plannen dit alsnog te doen. Mijs inziens is er in Delft groote behoefte aan zoo'n vereniging.

C. TUCKERMANN.

Praktisch Idealisten Associatie.

De functie van leider van de Delftsche groep is overgegaan van C. W. J. Brunings op J. L. Bienfait, adres Hertog Govertkade 8.

Er blijven werken:

Een algemeene groep, leider C. Brunings, Wijnhaven 8.

Een algemeene groep, leider nader te bepalen.

De soc. econ. studiegroep, leider P. Timmerman, Coenderstraat 27.

Nieuw zijn gevormd:

Een groep voor sociaal geestelijk werk, leider R. Heyning, Oude Delft 16ra.

Een groep voor bestudeering van een filosofisch stelsel, door de deelnemers nader vast te stellen, leider C. Frijlinck, Hertog Govertkade 8.

Een „ziekenhuis”groep leidster A. ter Kuile, Voorstraat 45a.

Voor deelname en inlichtingen zich te wenden tot de groepleiders.

In de eerste helft van November zal J. J. van der Leeuw een lezing houden voor onze groep en voor belangstellenden. Nadere aankondiging volgt.

INGEZONDEN.

Herinneringen aan een filmavond.

't Was tjokvol en warm.

Eindelijk verschijnt een „Oud-Indische gast” op het podium.

Na eenige minuten hebben we al een voorproefje hoe de avond zijn zal, n.l. een wat te lange beschouwing doorspekt met persoonlijke opmerkingen, die veelal banaal en onkiesch zijn, b.v. bij de eerste film, die opgenomen is vanaf een bootje, dat de rivier opvaart, zien we vele malen, inlanders baden. Opmerking vanaf het podium: zooals u ziet baden mannen en vrouwen vaak gezamenlijk, maar daarbij gebeurt nooit iets onbehoorlijks.

Even later: De geest des tijds is helaas ook al doorgedrongen in Indië. De inlanders zijn van verzoeken gekomen tot verlangens, vandaar tot eischen en nu komen er zelfs stakingen voor.

Hij betreurde, dat door de toename van het aantal Europeanen in Indië hun leven daar niet meer dát gezellige onder-onsje was uit zijn tijd. Maar hij vond, dat er toch ook wel iets goeds was. Het societeitsleven kwijnde, de leesgezelschappen bloeiden en voor 't onderwijs werd meer gedaan.

Bij een der volgende films zagen we tooneeltjes van de Indische meisjesschool te Bandoeng. Hierbij kregen we de volgende beschouwing. Er zijn ook nog een kweekschool en een normaalschool voor Inlandsche onderwijzeressen. Het percentage van de meisjes echter, dat van deze scholen eindexamen doet, is zeer gering. En dit is ook heel gelukkig, daar de meisjes reeds voor dien tijd gehuwd zijn. Er zijn in Indië zoo goed als geen ongehuwde mannen en vrouwen. „Gelukkig Indië”.

Maar de scholen hadden toch ook hun nut, want zij maakten de vrouw meer gelijkwaardig aan den man, wat vooral voor de opvoeding goed werkte in 't huwelijk. Polygamie zou minder voorkomen. Ontwikkelde vrouwen bedanken ervoor nummer twee of drie te spelen.

Niet tegenstaande de buitengewoon mooie films, gingen meerdere menschen met de pauze weg. Het was te stuitend. Ware de heer Lekkerkerker alleen als explicateur opgetreden, dan was de avond beter reclame voor Indië en grooter succes geweest.

Delft, 13 October '19.

Aan de Redactie van het Studenten Weekblad.

In het S. W. van 2 October komt een artikel voor van den heer E. de Cock, over het Patronaat. Ik wenschte hierop wel eenige opmerkingen te maken. De heer de C. vindt, dat het patronaat geen groot succes is geweest, omdat de meeste groenen, volgens zijn meening thugans, hun patroon na den eersten Woensdagavond niet meer teruggezien hebben en wijt dit aan de laksheid der patroons. Ik zou den heer de C. willen aanraden de Corpswet

eens op te slaan en het rondschrjven van den Senaat aan de toekomstige patroons en candidaatsleden eens ter lezing te vragen. Ik geloof, dat hij dan wel van meening zal veranderen. In de Corpswet toch staat als eerste artikel over het patronaat: „Er bestaat een Patronaat, dat ten doel heeft, een goede handhaving van het groentijdsreglement, zooveel mogelijk te bevorderen”.

Met andere woorden: De patroon treedt op, wanneer zijn cliënt zoodanig behandeld wordt, dat dit strijdt met het groentijdsreglement. De heer de C. kan nu toch niet van de patroons eischen, dat zij hun cliënten voortdurend achterna loopen, en op die manier voor kindermeid spelen. Bovendien zou het patronaat dan je reinste protectiesysteem worden, hetgeen absoluut niet de bedoeling is (zie rondschrjven van den Senaat aan de toekomstige patroons).

Nee, mijnheer de C., als er candidaatsleden zijn geweest, die weinig aan hun patroon gehad hebben, dan is dat hun eigen schuld. Als een candidaatlid zijn patroon wil spreken, kan hij dat vrij doen, (zie rondschrjven van den Senaat aan de toekomstige candidaatsleden) en hij moet zelf weten of hij van die gelegenheid gebruik wil maken. En wat de grootte van het succes van het patronaat aangaat, wilde ik nog opmerken, dat er dezen afgelopen groentijd niets gebeurd is, waarop onze tegenstanders ook maar de minste aanmerking zouden kunnen maken.

E. SCHÖLVINK.

Krantenmoraal.

Als staaltje, hoe weinig prijs sommige dagbladen erop stellen, van nationale of politieke meetings en bewegingen een objectief verslag te geven en bij hun lezers een juiste voorstelling van de zaken te verwekken diene het volgende.

In het „Algemeen Handelsblad” verscheen eenige dagen na de groote Vlaamsche feesten te Roesselaere gehouden, om Rodenbach in eere te herstellen, een brief van de Brusselsche correspondent hierover, die behalve dat ze een in hooge mate bevooroordeelde stemming verried, ook eenige grove onjuistheden bevatte. Door allerlei omstandigheden werd het wat te laat om hier, in een ingewenscht er de redactie alsnog op te wijzen en haar eigen meening er over te vragen. Feiten die geheel verkeerd waren voorgesteld, werden in mijn brief zooveel mogelijk terecht gezet, wat ons als medevierders van het feest niet moeilijk viel.

Nemen wij b.v. de aanleiding tot het feest. Rodenbach moest in eere worden hersteld, volgens de correspondent, omdat de activisten zijn standbeeld hadden gebracht naar een veiliger plaats dan het geteisterde Roesselaere.

Daartegenover werd er door ons op gewezen, dat de eerherstelling van Rodenbach werd geeischt door de Vlamingen, wegens het feit dat de Franskiljonsche furie die na November '18 over Vlaanderen losbrak, niet beter wist te doen, dan het beed van de man, die de bezieler van de Vlaamsche strijd wordt genoemd, bij de vuilnis en rommel in de kelders van de weer Fransche hoogeschool te werpen. Nog op verschillende andere ergerlijke onjuistheden hebben wij gewezen.

In hooge mate verbaasde ons daarom het volgende antwoord van de hoofdredactie.

WelEd. Heer!

Wij denken dat de beoordeeling van den brief van onzen Brusselschen correspondent, over het Rodenbachfeest wel eenigszins zal afhangen van de al of niet activistische stemming, waarin de beoordeelaar verkeert. Hoe dit zij, wij zenden uw brief aan onzen correspondent door, zonder hem echter aan te bevelen, er op te reageeren. Wij laten aan hem over of hij dat doen wil.

Hoogachtend,

Handteekening.

Het leek ons niet raadzaam nog in repliek te treden, het geachte blad toont te weinig belangstelling voor het al of niet juist zijn van de brieven van hare correspondenten.

E.

BLADVULLING.

In het avondblad van de Rotterd. Courant van Woensdag 1 October staan onder „Letteren en Kunst” eenige fabels van Franc-Nohain, overgenomen uit de Revue de Paris.

Een daarvan heet La Tulipe en luidt als volgt:

Ah! que la vie est donc aisée
Sur les rives du Zuyderzée!
Si l'on en croit les voyageurs,
Une Tulipe
Et une pipe.

A tout Néerlandais assurent le bonheur;
— J'ajouterais quelque fromage,
De la Hollande l'apanage,
Reconnaissable à sa couleur —

Un bourgeois de Harlem avait pour cette fleur
Une dilection qu'il poussait à l'extrême,
S'affirmant d'ailleurs

Par là même

Digne citoyen de Harlem,
Paradis des horticulteurs.

Waarschijnlijk zijn pijp en tulp, met of zonder kaas, bedoeld als variatie op de Amerikaanse kuitbroeken en klompen, maar 't bewijst toch ook, dat 't rijmpje:

Le monde est plein de fous et qui n'en veut point voir
Doit se tenir tout seul et casser son miroir

niet geheel zonder waarheid is.

Voor de eerste jaars bevat het nog de troost dat zelfs ouderen wel eens dingen schrijven, waarvan de zin niet te vatten is.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Vervolgijs Nieuw-Inggeschrevenen.

C. Alblas, c.	Oostsingel 32, Delft.
F. F. Bokma, w.	Choorstraat 10, Delft.
H. F. F. M. van der Donk, e.	Vrouw Juttenland 31, Delft.
Th. P. de Haas, e.	Leeuwenhoeksingel 12, Delft.
S. Houtman, ij.	Veenlantstraat 11, Schiedam.
H. M. B. Jantzen, B ₄ .	Adelheidstraat 76, Den Haag.
Mej. M. H. Saraber, E.L.	Oude Delft 60, Delft.
G. C. W. C. Tergast, c.	Franklinstraat 165, Den Haag.
G. C. J. van Tilborg, e.	Zuiderstraat 46b, Delft.
K. de Vries, w ₂ .	Oude Delft 12a, Delft.
P. J. van Wel, w.	Nieuwe laan 26, Delft.

Mededeelingen.

Op Vrijdag 24 en Zaterdag 25 October a.s. zal met Civiele en Bouwkundige studenten eene excursie worden gehouden naar Limburg. De aandacht wordt gevestigd op de hiervoor bestemde intekenlijst aanwezig bij den bediende in het Hoofgebouw.

Propaedeutische Examens na de Zomervacantie 1919.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

J. van den Akker.	H. A. D. Linn.
F. Beijerinck.	C. P. M. Maassen.
C. G. Blijdenstein.	H. B. van der Menlen.
P. C. N. Braspot.	W. J. G. Paardekooper.
H. van Deirse.	J. C. Roodenburg.
H. A. O. W. Geesink.	F. B. Simon van Leeuwen.
C. W. J. Groothoff.	A. K. Speerstra.
J. L. Kleinjan.	J. van Thiel de Vries.

Werktuigkundig-Ingenieur.

J. G. Boerma.	H. A. Bol.
---------------	------------

Mijnningenieur.

F. Laufer.

CORRESPONDENTIE.

Spoorstudent. — U kunt uw geschrift onder uw pseudoniem ter drukkerij Waltman terug ontvangen. Vaar er mee naar Rotterdam en beter U.

Lk. — Uw gedicht lijkt ons niet geschikt voor opname. De copie kunt U aan de drukkerij terug ontvangen.

ADVERTENTIEN.

STOTTEREN! Stotteraars spreken direct!

Betaling na genezing. Prospectus gratis.

Instituut „Henri Amand”,

HAARLEM, 52 PRINSEN BOLWERK 52.

(2 minuten van het Station).

Geneest onmiddellijk Stotteren, ook zonder de werkzaamheden te verzuimen.

Uitzending van DINERS

van af 85 cents.

Dagelijks verkrijgbaar NASSI-GORENG.

Aanbevelend,

CHR. F. RÜTER, OUDE DELFT 120

GROG VAN
B. A. M. ARAK

(zeer Oude Batavia-Arak)
de fijnste en meest verwarmende!

TECHNISCH STUDENTEN TIJDSCHRIFT.

Het T. S. T. is het orgaan van het Deltsch studie leven. Redacteuren worden benoemd met medewerking van alle Vakverenigingen van Studeerenden. Oorspronkelijke bijdragen. Verslagen van excursies, vergaderingen. Uitgewerkte examenopgaven. Eindexamen-ontwerpen. Boekbesprekingen. Technische bijlagen. Nieuwe rubriek: De Ingenieur in Ned.-Indië. Lijsten van, door Hoogleeraren aanbevolen, boeken. Goede illustraties.

Abonnementsprijs f 5,-- per jaargang (f 3,-- voor de eerstvolgende 6 nummers).

Studenten van alle faculteiten steunt Uw eigen studie-orgaan; weest er trotsch op, dat zoo'n blad bestaat. Abonneert U nog heden!

Administratie-adres: Binnenwatersloot 33.